

SÓKERT. IDŐNKÉNT MINDIG

Ha szereznél nékem egy dobozt,
 melyben nőiesen a múltat elrejthetném,
 én, ki százévesen is kézen fogva járnék
 felleges, magasztos gyermekkorommal:
 (A walesi bárdok,
 Nemzeti dal,
 Macpherson búcsúja,
 Tatjana levele Anyeginhez,
 Anyegin levele Tatjánához,
 Essex grófjának búcsúja Angliai Erzsébettől,
 Catullus hencegése a másnap-reggeli
 párnák feltjairól,
 Szeget szeggel,
 Toldi...) - - -

Szerezz egyet valahonnan, és bedobozoljuk,
 Ahogy Páskándit, minden reggel, **akkor**,
 seggbe rúgták, parancsra, a Duna-deltában,
 s ahogy Páll Laji szobrot gyúrt szappanból
 mosó-szakácsnőknek tányér levesért, ugyanott.
 (És a parancs - parancs; erről szót se!
 fejesztés terhe alatt - soha! senkinek!...)

Csakhogy itt a Sókertben, idők múltán és
 hajakhulltán, trágya-rakás közben,
 hevítő kortyok után szóra tárulkoznak
 pengő fagyban is a seggberúgó néhai bakák:
 „Mért is ne rúgatnák, ha lehet, magyarral a magyart?”

„Jó magyar levente...” - leng egy könnyű dal, és
 véssük nevét versbe Bíró Albert bakának,
 ki valóban levente lett, éspedig **néma**,
 Heltai Jenő bá tollán, a sókerti színpadon,
 istentagadó idők azértis-Karácsonyán - -,
 s ki Gézával ily viszonyba keveredett anno,
 derék román talpasként; s most vallja szerzőnek

közlegény-keservét: „Ha nem rúgok, engem rúgnak.
Nem? Laci!”

Erdélyben nincs is kitalált történet.

S jelzem: egy jó(ízű) téli trágyahordás
sokmindenre rácélozza lankadó figyelmünk.

S hány tél kell, míg Páll Lajival megihatsz
nyílt szavak közt, végre egy pohár vörösbort... - -

És Albert elment. Géza is. Lajos is.

Együtt vágják már a nádat sugársarlóval
az Úristen engesztelő Deltáiban,
hol senki se ör, senki se rab már.

Csak nincs.

És aki maradt, és tehetné, s nem szól -
magára, magunkra vessen...

...De eljátszotta a leventét (Albi),
s nem akárhogy!

Reggelig nézném... - szipogta Sári néném
és az egész Vass utca. - Énistenem, be szép!
(S igaza volt.)

Szerezzük hát meg azt a dobozt szaporán!

Lépjünk be mind, fegyver nélkül,
- és ha merünk! - az ajtaján.

Üljünk le végre szemtől szembe,
s na lássuk!